12/07/2022

Ολοκληρώθηκε στη Νάουσα το 36ο Πανελλήνιο Αντάμωμα των Βλάχων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Με την ευκαιρία του 36ου Πανελληνίου Ανταμώματος Βλάχων, το οποίο φέτος πραγματοποιήθηκε στην ηρωική και αγιοτόκο πόλη της Ναούσης με αφορμή την επέτειο των 200 ετών από το ολοκαύτωμα της πόλεως και τη θυσία των Αγίων Ναουσαίων Νεομαρτύρων, την Κυριακή ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναούσης.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο εκπρόσωπος της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου, Αρχιερατικός Επίτροπος Μελίκης **Αρχιμ. Σωφρόνιος Φάκας** μετέφερε τις ευχές της Σεπτής Κορυφής της Ορθοδοξίας.

Οι εκδηλώσεις ολοκληρώθηκαν στον Χώρο Μαρτυρίου – Κιόσκι με τον μεγάλο χορό «Κόρλου Μάρι» και με τη συμμετοχή όλων των Συλλόγων που συμμετείχαν στο Αντάμωμα, παρουσία της Υφυπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Ζέττα Μακρή, του Υφυπουργού Οικονομικών και Βουλευτού Ημαθίας κ. Απόστολου Βεσυρόπουλου και των τοπικών πολιτικών αρχών.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Παρ᾽ οὐδενί τοσαύτην πίστιν ἐν τῷ Ἰσραήλ εὗρον».

Δέν εἶναι ἡ πρώτη φορά κατά τήν ὁποία ὁ Χριστός θεραπεύει ἕναν παραλυτικό, ἕναν ἄνθρωπο πού δέν μποροῦσε νά περπατήσει. Ἀλλά ἡ θεραπεία αὐτή δέν εἶναι σάν τίς ἄλλες. Διαφέρει. Διαφέρει, γιατί ἀσθενής εἶναι ὁ δοῦλος ἑνός ἑκα-τοντάρχου, ἑνός Ρωμαίου ἀξιωμα-τι-κοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰδωλολά-τρης. Αὐτό εἶναι τό πρῶτο παράδο-ξο. Δέν εἶναι Ἰσραηλίτης, εἶναι εἰδωλολάτρης, καί παρότι εἰδωλο-λάτρης σπεύδει νά συναντήσει τόν Χριστό μόλις μπαίνει στήν Καπερ-ναούμ καί νά τοῦ ἀναφέρει τό πρόβλημά του. Καί αὐτό εἶναι τό δεύτερο παράδοξο. Ἕνας κύριος ἐνδιαφέρεται γιά τήν ὑγεία τοῦ δούλου του, πού σύμφωνα μέ τόν νόμο ἀποτελεῖ ἰδιοκτησία του, τοῦ ἀνήκει καί θεωρεῖται σάν ἕνα ἀντι-κείμενο, τό ὁποῖο εὑρίσκεται ἁπλῶς στήν ὑπηρεσία του, χωρίς νά ἔχει δικαιώματα καί ἀξία.

Καί σ᾽ αὐτό τό παράδοξο ἔρχεται νά προστεθεῖ καί ἕνα τρίτο. Ὁ Χρι-στός, μόλις ἀκούει γιά τόν ἄρρω-στο δοῦλο, προσφέρεται ἀμέσως νά τόν ἐπισκεφθεῖ τό σπίτι τοῦ ἑκατο-ντάρχου καί νά τόν θεραπεύσει.

Τά παράδοξα ὅμως δέν σταμα-τοῦν ἐδῶ. Κάθε ἄνθρωπος στή θέση τοῦ ἑκατοντάρχου θά δεχόταν μέ ἐνθουσιασμό τήν προσφορά τοῦ Χριστοῦ, νά ἔλθει στό σπίτι του γιά νά θεραπεύσει, ἐκεῖνος ὅμως ἀρ-νεῖται λέγοντας ὅτι δέν εἶναι ἱκα-νός νά τόν δεχθεῖ στό σπίτι του, καί ὅτι ἀρκεῖ ὁ λόγος του γιά νά θερα-πευθεῖ ὁ δοῦλος του, ὅπως ἀρκεῖ ὁ δικός του λόγος γιά νά κάνουν οἱ δικοί του ὑφιστάμενοι αὐτό πού τούς ζητᾶ.

Αὐτό τό τελευταῖο παράδοξο, τό ὁποῖο ἐντυπωσιάζει τόν Χριστό καί τό ὁποῖο ἐγκωμιάζει καί ἐπαινεῖ, δέν εἶναι σάν τά ἄλλα παράδοξο, γιατί λέγεται πίστη. Καί ὁ Χριστός πού θέτει ὡς προϋπόθεση κάθε θαύ-ματός του τήν πίστη, στήν περί-πτωση τοῦ ἑκατοντάρχου δέν προ-λαβαίνει κἄν νά τήν ζητήσει.

Ὁ ἑκατόνταρχος, ἄν καί εἰδωλο-λάτρης, ὅπως εἴπαμε, τήν διαθέτει καί τήν προσφέρει στόν Ἰησοῦ γιά νά ἀκούσει τόν ἔπαινό του: «Τόση πίστη δέν βρῆκα σέ κανένα Ἰσραη-λίτη». «Παρ᾽ οὐδενί τοσαύτην πί-στιν ἐν τῷ Ἰσραήλ εὗρον».

Αὐτοί πού θά ἔπρεπαν νά διαθέ-τουν πίστη, γιατί γνώριζαν στόν ἀληθινό Θεό, γνώριζαν τά ἀνα-ρίθμητα θαύματά του στήν Παλαιά Διαθήκη καί ἀνέμεναν τόν Χριστό ὡς Μεσσία καί λυτρωτή τῶν ἀν-θρώπων, δέν πίστευαν στά θαύμα-τά του. Ὁ εἰδωλολάτρης ὅμως ἑκατόνταρχος ὄχι μόνο πίστευε ὅτι ἡ θεία δύναμη τοῦ Χριστοῦ ἐνεργεῖ καί θαυματουργεῖ ἀκόμη καί ἀπό ἀπόσταση, ἀλλά καί συνδύαζε αὐτή τήν πίστη του μέ ταπεινοφροσύνη καί βαθειά συναίσθηση τῆς ἀναξιό-τητός του ἔναντι τοῦ Χριστοῦ.

Γι᾽αὐτό καί ὁ Χριστός ὄχι μόνο θε-ραπεύει τόν δοῦλο τοῦ ἑκατοντάρ-χου, ἀλλά καί ἐπαινεῖ τήν εἰλι-κρι-νῆ του πίστη καί προλέγει ὅτι ὅσοι ἔχουν τέτοια πίστη θά ἀξιωθοῦν τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ ὅσοι εἶναι μόνο κατ᾽ ὄνομα πιστοί, αὐτοί θά μείνουν ἐκτός τοῦ οὐρανίου νυμ-φῶνος.

Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ καί τό πα-ράδειγμα τῆς πίστεως τοῦ ἑκατο-ντάρ-χου εἶναι ἀνάγκη νά προβλη-μα-τίσει καί ἐμᾶς σήμερα. Γιατί ὅλοι ἔχουμε ἀνάγκη τήν πίστη, ὄχι μόνο γιά νά ζοῦμε θαύματα, ἀλλά κυ-ρίως γιά νά γίνουμε δι᾽ αὐτῆς ἄξιοι νά κερδίσουμε τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Πολλές φορές ἐπαναπαυόμεθα ὅτι εἴμεθα πιστοί, εἴμεθα μέλη τῆς Ἐκκλησίας ἤ ἀκόμη ὅτι ἐκκλησια-ζό-μεθα καί μετέχουμε στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Ὅμως δέν θά πρέπει νά ἐπαναπαυόμεθα καί νά ἀδιαφο-ροῦ-με. Θά πρέπει νά ἐξετάζουμε τήν πίστη μας καί νά τήν ἐλέγ-χουμε καθημερινά, γιά νά παρα-κο-λουθοῦμε πόσο ἀληθινή καί πόσο βαθειά εἶναι.

Ὁ Χριστός δέν θέλει μία πίστη ἐπιφανειακή, μία πίστη στά λόγια ἤ στήν ταυτότητα. Θέλει μία πίστη εἰλικρινῆ καί οὐσιαστική, πού δέν θά ἐξανεμίζεται στήν πρώτη δυ-σκο-λία, ἀλλά θά μᾶς συντροφεύει καί θά μᾶς στηρίζει σέ ὅλη μας τή ζωή. Θέλει μία πίστη ὄχι γενική καί ἀόριστη γιά τόν Θεό, ἀλλά μία πίστη πού στηρίζεται στήν εἰλι-κρι-νῆ βεβαιότητά μας ὅτι ὁ Θεός εἶναι ὑπαρκτός, εἶναι δίπλα μας, θέλει νά μᾶς σώσει, θέλει νά μᾶς λυ-τρώσει καί μπορεῖ νά τό κάνει, ὅσες καί ἄν εἶναι οἱ δυσκολίες, ὅσες καί ἄν εἶναι ἀτυχίες πού ἀντιμετω-πί-ζουμε στή ζωή μας. Ἀρκεῖ νά ἔχουμε πίστη.

Πίστη σάν αὐτή πού εἶχε ὁ Ρω-μαῖος ἑκατόνταρχος τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, ἀλλά καί σάν αὐτή πού εἶχαν οἱ πατέ-ρες καί οἱ πρόγονοί μας, μέ τήν ὁποία ἄντεξαν τίς δυσκολίες καί τίς ταλαιπωρίες πού ὑπέστησαν στήν μακραίωνη ἱστορία τοῦ Γέ-νους μας. Πίστη σάν αὐτή πού εἶχαν οἱ κάτοικοι τῆς ἡρωικῆς καί μαρτυ-ρι-κῆς πόλεως τῆς Ναούσης, οἱ ὁποῖοι θυσιάστηκαν γιά τήν ἐλευ-θε-ρία καί μαρτύρησαν γιά τήν πίστη τους στό Χριστό, κατά τό φοβερό Ὁλο-καύ-τωμα τοῦ 1822, στό ὁποῖο εἶναι ἀφιερωμένο τό φετινό Ἀντά-μωμά σας, τό 36ο Πανελλήνιο Ἀντά-μωμα τῶν Βλάχων, μέ ἀφορ-μή τήν ἐπέ-τειο τῶν 200 χρόνων.

Καί ἀκόμη πίστη σάν καί αὐτή πού διέθεταν οἱ πατέρες καί οἱ μητέρες σας, οἱ Βλάχοι, πού ἦρθαν σέ αὐτή τήν πόλη πολλά χρόνια πρίν ἀπό τήν καταστροφή τοῦ 1822, καί μέ τήν πίστη τους, μέ τήν ἐργατι-κό-τητά τους, μέ τή θέληση καί τή δύ-ναμη τῆς ψυχῆς τους συνέ-βαλαν στήν ἀνάπτυξή της στά δύ-σκο-λα χρό-νια τῆς σκλαβιᾶς.

Μέ τήν ἴδια πίστη στόν Θεό καί στή βοήθειά του ξεσηκώθηκαν καί οἱ Βλάχοι μαζί μέ τούς ἄλλους Ναουσαίους καί ἀγω-νίσθηκαν γιά τήν ἐλευθερία τῆς πατρίδος καί θυσιάσθηκαν γι᾽ αὐ-τήν καί μαρτύ-ρησαν γιά νά μήν τήν ἀρ-νηθοῦν, ἀφήνοντας καί σέ σᾶς τούς ἀπο-γόνους τους ἀλλά καί σέ ὅλους μας ὑπέροχο παράδειγμα πίστεως στόν Χριστό.

Ἄς ἔχουμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς ἀλλά ἰδιαιτέρως ἐσεῖς οἱ Βλάχοι, πάντοτε κατά νοῦ τό παράδειγμα τῶν προγόνων σας, ἀλλά καί τόν ἔπαινο τῆς πίστεως τοῦ ἑκατο-ντάρ-χου, πού ἀκούσαμε στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα, καί ἄς προ--σπαθοῦμε ὄχι μόνο νά διατη-ροῦ-με τήν πίστη μας ἀλλά καί νά τήν

αὐξάνουμε, γιατί εἶναι ἡ μόνη πού ἐλκύει τή χάρη καί τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, καί εἶναι αὐτή πού θά μᾶς σώσει ὡς Ἔθνος καί θά μᾶς ἀξιώ-σει νά κερδίσουμε καί ἐμεῖς τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ